

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. In Tribulationibus benedictio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Erat in infirmitate tribulationis suæ tantò intensior, quantò miserior videbatur. Utile quiddam est tribulatio, utile medici ferramentum, tanquam contra diaboli tentamentum. - Valet ergo hoc Exemplum ad id, ut timeamus felicitatem. S. August. in Pl. 50.

Si Regi placet, obsecro, ut venias ad me hodie. & Aman tecum, ad convivium. Esth. 5. 4. Cur hoc Esther facis? populi hostem vis pacere? Nunquam in Aman savior, quam cum eum excipit conviviò. Inescat, ut capiat; impingat, ut mactet. Perditissimos homines beneficiis Deus affligit aliquando; illos tunc puniens, & saginans ad mortem, Bæza t. 1. l. 3. c. 9. §. 4.

Consurgensque diluculo offerebat holocausta pro singulis. Job. 1. 5. Sed fortunis omnibus everis non legitur sacrificasse. Noverat enim, majora imminere pericula fortunâ blandiente, quam saviente: ipse dolor, & miseria, superbiam cogit ponere, & submisit sapere. Naxera in Jos. 23. §. 12. Cautior iste fuit in doloribus, quam ille (Adam) in nemoribus: ille victus est in deliciis; iste vicit in pœnis. Concessit ille oblectamentis; non cessit iste tormentis. S. August. l. de patientia c. 12.

A judiciis tuis timui. Psal. 118. 120. Et 118. 43. *in judiciis tuis super speravi.* Quomodo sperat, & timet? S. Hieron. ait, duplex Deo esse iudicium; alterum cum malis, alterum cum bonis. Iudicium iniquorum est, ut hic habeant brevem prosperitatem; ibi æternam miseriam. Bonorum, hic pati; ibi gaudere: sperabat iudicium hoc, cum patiebatur; timebat illud in prosperitate. Diez. conc. 2. in festo S. Jacobi.

Deus meus misit Angelum suum. Dan. 6. 22. Inter feras unus adlat Angelus; sed Lotho inter delicias geminus. Gen. 19. 21. inter quas majori egebat tutelâ, quam Daniel inter leones. S. Ambros. pene non est profectus, ut conderet; nisi, urgentibus Angelis, & tenentibus manum ejus, egredi coactus esset. Non ergo profectus, sed eductus est. Unus Angelus Petrum è carcere, & catenis, educit. Naxera in Jos. 23. §. 12.

EX NOVO.

Herodes occidit omnes pueros. Matth. 2. 16. Tam profanus hostis, nunquam sic beatis parvulis prodesse potuit obsequiò, quantum profuit persecutionis odio. V. Beda hom. in Natali Innoc.

Assumit Jesus Petrum, & Jacobum, & Joannem. &c. Matth. 17. 1. In Thabor duo ex requie, tres ex terreno labore: quia semper plures ad Christum transmittit labor; quam felicitas, & requies. Sylveira hic.

Ecce mulier in civitate peccatrix &c. Luc. 7. 37. Interim malo peccatricis, & pauperis nostræ divitias in lacrymis, & affectu; quam tuas in impietate; illius jejunium, quam tuum convivium. Malo inter capillos illius Christi pedibus alligari; quam inter dapes tuas tecum juxta Christum sine Christo discumbere. S. Paulinus ep. 4. de Magd. & Pharisæo.

Erat filius ejus senior in agro. Luc. 15. 27. Junior in regione vagatur, vivit luxuriosè: ille laboriosè. Et tamen huic dicitur: *tu semper mecum es.* q. d. primogenitura privilegio gaudes, & præcipuo patris amore frueris; quia libertati indecoræ non datus. Naxera in Jos. 13. §. 13.

Nolite flere &c. Luc. 23. 28. q. d. super filium crucis non est flendum; sed super delicias, qui non bajulant crucem, Hugo Card. in Gen. 19.

Consolatio temporalis, via est ad cruciatum æternum: & è converso, cruciatu temporalis; via est ad consolationem æternam. Hugo Card. in Gen. 25.

§. VI.

In tribulationibus benedictio.

Horror magnus, & tenebrosus, invastum. Gen. 15. 12. *In illo die pepigit Dominus fœdus cum Abram.* v. 18. Regis lucis è tenebris emergit; terrorque parit securitatem. Fax fumat, ut expers caliginis dies oriatur è nebula, Tunc in possessionem inducitur Abram beatitatis; quum undique obscuretur in cursu ignis, fumi, caliginis, & terroris. Oliva fer. 3. D. Pals.

Impinguet terra, & in rore cœli desuper erit benedictio tua: vives in gladio; & fratri tuo servies. Gen. 27. 39. Videtur magis esse benedictio: quid enim gravius servitute? Vocatur tamen, & est *desuper* divina hæc benedictio. Pinna Ethol. 52. S. Ambros. l. 5. ep. 20. pro benedictione hujusmodi confertur servitus. Deniq; inter bona annumeratur, inter collatam terræ ubertatem, & rorem cœli à summo.

Tulit de lapidibus, qui jacebant, & supponens capiti suo dormiit. Gen. 28. 11. Dum Jacob hortatu matris exulat, contenditque in Syriam solus, extorris, nullò instructus viatico, aut jumento; & saxo incubat: tum enim verò jactum benedictionis semen pullulavit in Petra, referarò cœlo quiescenti. Oliva fer. 4. Dom. Pals.

Et benedixit ei in eodem loco. Gen. 32. 29. Non lego, Jacobum benedictionem Domini consecutum, usque dum cum eo luctam iniit, & nervus femoris ejus marcuit. Cur huicq; benedictio dilata? Stephanus Cantuar. Jacob debilitatus benedictionem obtinuit. Hoc est, quòd *victus in infirmitate perficitur.* q. d. debilitas Jacobi divinam vocavit benedictionem: ut constet, afflictione, perpeti, non in perniciem patientis, sed in ejus utilitatem, si patienter ferat, redundare. Castillo Illat. 96.

§. VII.

Tribulatio beneficium magnum, & donum.

Non pravo opera Domini castigans castigavit me Dominus. Psal. 117. 17. 18. Narratur opus creationis? vel quòd de pascuis assumptus in regem? vel quòd de Goliath triumphavit? non. quid ergo refert? *castigans castigavit me.* Acti inter tot illustria opera, & tanta beneficia, maxime eniteat castigatio divina.